

sosalurinn

telf. 147 20. 118 20
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosalurinn

Útgevandi: Fyritaks- og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Blaðmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Árni Joensen
Uppseting: Sosalurinn
Prent: Dimmalætting

Stóra broytingin

LANDSSTÝRIÐ leggur sambært lögmannsrøðuna alla orku í at fyrigiklal almenninginum at landið er niðurundir komið av uttanlandaskuld.

TÝÐULIGA framgekk, at uppgáva núverandi lögmanns er at seta fram fyrri fólkini, at politikkur Atla Dams er orsøkin til teir »trupulleikar« samfelagið hevur at dragast við — og at gamla landsstýrið ferðaðist land og ríki runt fyrri at taka uttanlandalán, til at brúka, at A. D. var eitt oyðiland.

HYGGJA vit at »stuttu« lögmanstuni við drúgvu embætisfylgiskjølunum, er ikki torført at siggja, at atfinningar Paula Ellefsen nú koma at falla tvívaldar á núverandi lögmann.

LONGU higartil í ár hevur hann megnað at taka upp 1/4 milliard krónur í uttanlandalánunum. Lán upptikin av einum manni, sum annars hevur pástaðið fyrri almenninginum, at hann ongantíð vildi þefattað seg við so mikið sum at taka eitt fimm oyra í lani, um hann kom til valdið. Tí hann vildi loysa allar trupulleikar á heilt annan hátt.

OFTA eftur hundur tað hann havnar og ketta tað hon spýr. Tað má so eisini sannast um lögmann.

TANN stóra »broytingin« er snøgt sagt, at Pauli Ellefsen sum lögmaður longu eftir hálvum ári hevur økt uttanlandaskuldina við 233 milliónum krónum. Gamla landsstýrið upptók 160 milliónir krónur í árinum 1980.

FRYKTANDI ER at vit við nýggju kveistrunum einans kunnu vænta munandi øktar skatta- og tollbyrðar fyrri vanligu fólkid — og tvívaldar uttanlandalántøkur.

EFTIR fáum mánaðum hevur nýggja samgongar økt uttanlandaskuldina við 1/4 milliard krónum.

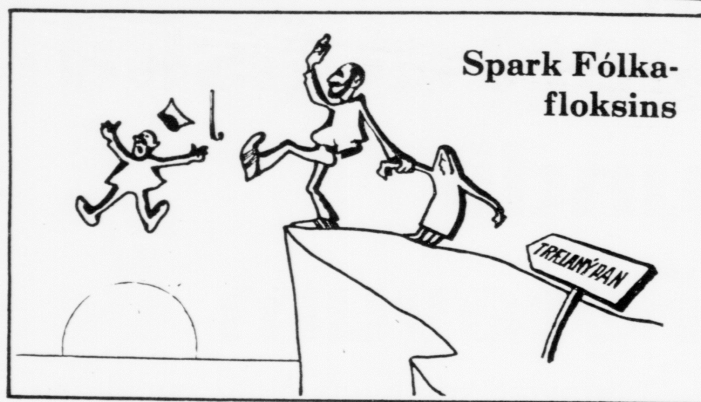
TAÐ er tann veruliga broytingin.

SKATTA- OG TOLLBYRÐARNAR verða hareftir.

Óli og Trælanípan

Dagblaðið, 5. august 1981: »Sparkingin fyrri eitt nýtt røktarheim í Havn heldur fram. Saman við loppumarknað og dansi eru nú 290.000 sparkaðar saman. Bardagin hevur staðið uppá í eitt ár undir heitinum »Eitt betri stað til tey gomlu« (Men meiningin er »Betri arbeiðspláss til enn fleiri almenn starvsfólk«). Á komandi røktarheiminum í Klakksvík kostar hvør song 1 mill. kr. í fløgu- umfram rakstur. Siga vit, at røktarheimið í Havn skal hýsa 50 fólkum, t.v.s. kosta 50 mill. kr. — umfram prishækkingar — at byggja, og siga vit, at tað tekur eitt ár at savna 1/3 millión, hava vit røktarheim í Býnum um 150 ár. Hetta er tó alt treytað av, at starvsfólkini eru ágrytín. Teirra ommu- og longommubørn fáa so stórvini, tá røktarheimið endiliga er liðugt fyrra part av 22. öld«.

Hetta stóð skrivað undir tí sum skal eittast at vera skemtiteigur Dagblaðsins, men hetta er rætt og slætt óndskapur av allarringasta slag. Ikki er skomm skapt í tær, Óli! Og tú torir at skriva um almenn stórv, kanska hevði skrivningin verið orðvisi, um talan var um at keypa ein nýggjan

Caterpillara til útgrevstur av røktarheiminum!

Tað mátti verið óneyðugt at gjørt einum græbentum journalisti á landtunnu feroyska blaðheimsins greitt, at alt hetta velduga arbeiði, sum sjúkrasysturarnar og onnur við gera í sjálvum sær bert er ein dropi á havinum, hvat penigaupphæddum til røktarheimið viðvikur. Sjálvt stupid kuriosum, sum Óli og hansara journalistisku kloakkrotur, máttu skilt, at alt hetta arbeiði er gjørt fyrri at provokera sovnaðu lögtingsmenn okkara at vakna úr proffitt dreymalandi teirra og taka seg

saman og veita okkara gomlu, sum hava slitið fyrri seg, mannsømlig kor og ikki eina konsentrationsleigu á livsins sólsetri. Sjúkrasysturarnar halda á líka til lögtingsmenn (flestu fólkaflokksmenn undantikinir) rodna av skomm og av opportunistiskum prestisjuorsøkum (ongum øðrum) endiliga sýna teim gomlu, sum vit hava so nógv fyrri at takka, sømlig kor við at fáa røktarheimið bygt.

Kundi hent, Óli, at tú einaferð gjordist gamal, og hvør veit kanska sjúk- ur — og rikidømi kann sum kunnugt bæði koma og fara — tá vænti eg, at

tú hevði slept tínum trælanípahugsjónum!

Men vónandi hevur socialistiska kollveltingin innan ta tíð fingið politikkar amøbur á tínum lága stigi at tagna, so at bæði røktarheim, barnagarðar og mangt annað, tú ert imóti, langt síðani er veruleiki.

Eystanrøði

p.s. Dagblaðið keypi eg aldri aftur, hetta var tað seinasta, eg keypti. Og eg vil mæla øllum til at gera tað sama. Ikki er vert á nakran hátt at stuðla feroyska »brúnskjúrtum mentalitetinum«.

Viðmerkingarnar eru persónligar

Eftir at dómur var felður í sakarmálinum, sum fútin hevði lagt móti Dimmalætting viðv. reklamu fyrri rúsdrekka, hevði Jacob Lindenskov eina ella tvær greinir í Sosialinum sum sokallaðar VIÐMERKINGAR.

Tá man hevur lisið Sosialin í nøkur ár, hevur man fingið ta fatan, at í VIÐMERKINGUNUM koma

javnaðarfloksins sjónarmið fram, er tað ikki so? Ella í øllum førum liggja VIÐMERKINGARNAR tætt upp í móti javnaðarfloksins politikki.

Fleiri av starvsfeløgum mínum hava tosað um hesar greinirnar, um tær eru politikkur floksins ella um hetta eru persónligu viðmerkingar J. Lindens-

skov's. Kann blaðstjórin svara mær hesum. Annars takk fyrri eitt gott og fjølbroytt blað.

Áhugaður

Í teiginum »Viðmerkingar«, sum vanligar eru

undir liðini á oddagreinini á 6. síðu koma fram persónligu viðmerkingarnar hjá viðkomandi sum skrivar. Hesar viðmerkingar nýtast als ikki at vera blaðsins ella floksins stóða í einum ávisum máli. Viðmerkingar Jakup Lindenskovs herfyri eru tessvegna hansara egna.

blaðstj.

Nordic Children's fund

Den 11. juni náddes allmáhetan í Sverige och Norge av den tragiska nyheten om svindel inom fadderverksamheten.

Nyheten kom som en chock till de olika u-länderna där flera missionsorganisationer, bl.a. Frälsningsarmén, har kontakt med Nordisk Barnefond. Expressen i Stockholm kallar ledaren, Helge Nordahl för »Prästen som lurade alla«.

Denne »präst« som lurade alla kom till Cochabamba, Bolivia i oktober 1978 för att erbjuda sin hjälp till fattiga barn. Har man problem med

driftekostnader för daghem, barnhem och andra socialcenter, säger man inte »nej« till en extra hjälp under enkla villkor.

Uppgifter om några hundratals barn sändes till huvudkontoret i Halden och följande månad började fadderbidragen komma som en välsignad hjälp till de många och stora utgifterna.

Man bad om fler barc och snart utvecklades fadderhjälpen till att omfatta de flesta socialcenter som drivs av FA i hela Sydamerikas västra territorie som inkluderar Bolivia, Chile och Peru. Sedan lång

tid tillbaka har 10.600-dollar sänts punktligt varje månad till FA:s finansavdelning i Santiago, Chile, som sett till att fadderbidragen blivit distribuierade till alla center som haft fadderbarn genom N.B.

Nu har polisen och pressen avslöjat ett bedrägeri i denne fadderverksamhet. Ledaren och flera av hans medarbetare sitter häktade och kommer att avtjäna sitt straff. Fadderarna som känt sig lurade känner att de handlat rätt och kan andas ut. Kontoret i Halden är stängt och en lurad fadder sänder

inte längre in bidrag till sitt fadderbarn.

Snart kommer saken att glömmas bort och allting kommer att fortsätta som vanligt.

Men de som inte kommer att kunna arbeta som vanligt är missionärerna och de många medarbetare som, trots allt, trots denna svindel, hoppas på, och väntat till den dag varje månad då fadderhjälpen kommer från Norge. Varje månad då man sett hur kassan minskat för varje dag har man känt förtrostan, ty man visste att fadderhjälpen var på väg.